

[Miljøministeren]

foregå derude. Det nævnte jeg vist også i et tidligere svar til hr. Filt Jensen. Der består naturligvis altid en risiko for, at tingene ikke foregår helt så ideelt, som man kunne ønske sig, når der er en meget betydelig ophobning af skrottede køretøjer. Det er imidlertid vores indtryk, at trods disse vanskeligheder og denne merbelastning har man håndteret problemerne forsvarligt og i overensstemmelse med de eksisterende regler.

Til hr. Gade vil jeg sige, at det er klart, at der var det problem knyttet til denne lovgivning, at kommunerne netop ved udgangen af 1993 havde modtaget alle ansøgningerne om miljøgodkendelse af de eksisterende autoophugningsvirksomheder, som de stod for at skulle gennemføre behandlingen af i begyndelsen af 1994; da prioriterede de i øvrigt i overensstemmelse med råd fra vores side.

Det er imidlertid sådan, at det var bedre at klare den akutte, havde jeg nær sagt, pukkelt sager i forbindelse med denne lov, ikke med henblik på ikke at behandle ansøgningerne om miljøgodkendelse af autoophugningsvirksomheder, men for at tage det i næste omgang.

Man skal ikke glemme, at denne ordning med skrotningspræmie er en midlertidig ordning, og det vil sige, at miljøgodkendelsen vil komme, om end der er sket en forsinkelse af behandlingen.

Så tror jeg, at hr. Gade er for pessimistisk, når han taler om ordningen i fremtiden. Jeg føler faktisk, at der her er meget gode muligheder for forbedringer og et positivt samarbejde mellem kommuner, branchen og de centrale miljømyndigheder.

Gade (SF):

Jeg vil gerne citere, at miljøministeren sagde, at der var en risiko for, at det ikke foregår helt ideelt, og det er mildt sagt, at det ikke foregår så ideelt, som det burde.

Jeg vil spørge, om miljøministeren ikke mener, at det eneste rigtige miljømæssigt set ville være nu at få K2-virksomheder og små autoophugningsvirksomheder ud af muligheden for at få en skrotningsattest. Så har vi det tilbage til de virksomheder, der hedder K5-virksomheder – undtagen de små autoophugningsvirksomheder – og så ved vi, at tingene bliver gjort ordentligt.

Jeg vil spørge miljøministeren, om han ikke seriøst vil overveje at få orden i den nuværende situation, sådan at vi ikke skal blive ved med at have en situation, hvor der faktisk i ret stor udstrækning er en risiko for, at det ikke går helt, som det burde.

Miljøministeren (Svend Auken):

Som jeg sagde det før, er det Miljøstyrelsens samlede vurdering, at der som helhed er tale om en forsvarlig behandling, og at det, der er sket ude i lokalsamfundene, er i overensstemmelse med det, Folketinget vedtog den 17. december sidste år, nemlig at det ikke skal foregå miljømæssigt ideelt, men at det skal foregå i overensstemmelse med miljølovgivningens regler. Det skal altså foregå i overensstemmelse med de gældende regler, og det mener jeg også at det gør.

Jeg har set det som min opgave at forvalte og administrere den lov, der er vedtaget af Folketinget, og som jo uanset de konkrete vanskeligheder, den har givet anledning til, som jeg nævnte før, er blevet modtaget overordentlig positivt af befolkningen. Der har jo mildest talt været tale om en meget stor interesse fra befolkningens side.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 940

7) Til *miljøministeren* af:

Filt Jensen (V):

»Finder ministeren det rimeligt, at skatteministeren tilbageholder oplysninger fra Miljøstyrelsen om ældre bilers forurening, til efter at loven om præmieret bilskrotning er vedtaget?«

Miljøministeren (Svend Auken):

Vi har jo været inde på dette spørgsmål nogle gange undervejs i rækken af hr. Filt Jensens spørgsmål, men jeg skal svare på det ganske kort.

Jeg går ud fra, at de oplysninger, som der refereres til i spørgsmålet, er Miljøstyrelsens bemærkninger af 8. december 1993 til skatteministerens lovforslag om en skrotningspræmie for biler, som er fremsendt af Miljøministeriets departement den 13. december 1993.

Som jeg har forstået sagen, og som skatteministeren jo også netop har understreget det